

III.

Almindelige Bestemmelser.

§ 21.

Derksom en Majoratsbesidder paa en af de tvende i denne Lov hjemlede Maader har ladet sig det til Majoratet hørende Bøndergods ganske eller tildeels overdrage til Eiendom, forblive Bestemmelserne i Loven af 21de Juni 1854 om, at det til et Majorat hørende Bøndergods, saalænge det er bortkæftet, kun kan afhændes til Fæsterne eller med disses Samtykke til deres Livsarvinger, Svigerbørn eller Stiftbørn, i Kraft med Hensyn til det Majoratsbesidderen til Eiendom overdragne Bøndergods. Forsaaavidt der i Erectionsbrevene eller andre gyldige Forskrifter for Majoratet findes Bestemmelser til særlig Gunst for Godsets Bønder, maa det derhos paasees, at der træffes Overenskomst med disse om, hvorledes der for Fremtiden skal forholdes i saa Henseende. Kan en Forening herom ikke opnaaes, fastsætter Justitsministeren, hvilket Bedelag der bliver at tilstaae dem derfor. Ved indtrædende Fæstledighed blive de fæstepligtige Gaarde, dersom den tidligere Fæster efterlader sig Livsarvinger, Svigerbørn eller Stiftbørn og Eieren ikke inden 6 Maaneder fra Fæstets Ophør kan blive enig med Nogen af disse om Salget af Gaarden, at stille til offentlig Auction, og tilfalder da en Fjerdedeel af Kjøbesummen Statskassen. Forinden Auctionsffjødets Udstedelse maa Sælgeren indbetale den Statskassen tilfaldende Andeel contant, eller ogsaa godtgjøre, at Kjøberen overtager dens Bertigtigelse og derfor udsteder en Forskrivning til Statskassen paa ustemplet Papir, affattet som Obligationer for Umyndiges Midler, og hvorved der gives Statskassen Iste Prioritets Panteret i den solgte Gaard næstefter saadanne Fæstelser, der hvile paa Eiendommen saaledes, at de i Tilfælde af Eierliste uden særlig Vedtagelse gaae over paa den nye Eier.

Forspligtelsen til ved Fæstledighed at bortsælge de fæstepligtige Gaarde bortfalder dog, dersom Majoratsbesidderen ved Overtagelsen af Bøndergodset udsteder og lader thinglæse en Declaration, hvorved han forpligter sig til at sælge de fæstepligtige Gaarde paa Billkaar, der fastsættes i en af Justitsministeriet og Indenrigsministeriet approberet Salgsplan, til de daværende eller efterfølgende Fæstere. — I denne Salgsplan bliver der for et Tidrum af 10 Aar ad Gangen at fastsætte et Maximum for Kjøbesummen og nærmere Bestemmelser om hvor stor en Deel af Kjøbesummen der skal indbetales contant og hvorledes Resten skal forrentes og afdrages. Dog maa den contante Indbetaling ikke fastsættes højere end til 10 pCt. og Afdraget ikke højere end 1 pCt. om Aaret.

§ 22.

De ved Majoraters Overgang til fri Eiendom paa de i denne Lov omhandlede Maader foranledigede Udgifter, saasom til Proclamata og særlige Indkaldelser til de Successionsberettigede, Diæter og Rejseomkostninger til Amtmanden og Taxationsmændene og disses Udgifter til Porto og Budsendelse, udredes af vedkommende Majoratsbesidder, hvad enten Overdragelsen til ham af de paagældende Eiendomme finder Sted eller ikke. Vedkommende Amtmand og Formanden for Taxationscommissionen kunne derhos fordrø et saadant Beløb deponeret af vedkommende Majoratsbesidder, som kan ansees tilstrækkeligt til Dækning af de i denne Paragraph ommeldte Udgifter, forinden de paabegynde Udførelsen af de dem efter Loven paahvilende Forretninger.

Amtmændene og Medlemmerne af Taxationscommissionerne erholde deres Rejseomkostninger godtgjorte efter Regning. Størrelsen af deres Diæter fastsættes af Justitsministeren, der ogsaa bestemmer, hvilket Honorar der, dersom Burderingsmændene i Medfør af den dem ved § 14 tillagte Bemyndigelse have tilfaldt en sagkyndig Mand, vil kunne tillægges denne.